

Péter számára az a legnagyobb mentség, ahogy a jelek szerint apostoltársa feddését fogadta: vita nélkül, alázattal, az evangélium igazsága előtt való meghajlással." Ahol az egyházban így történnek a dolgok, ott minden Isten igazsága érvényesítését, előrehaladását szolgálja. Így legyen közöttünk is!

2. A felezzabadító örömhírt kell hirdetnünk.

Nem a törvény cselekedeteit, hanem Jézus Krisztust. Ő az, aki megigazít bennünket. Magatartásunk soha nem válaszfa-
lak feállítása kell hogy legyen, hanem Krisztus életformáló erejének a megmutatása. Pál apostol érvelésében a megértett evangélium érvényesül. "Csak megértjük-é? Mai nyelvre fordítva ugyanis mindez azt teszi: mi a teljesítményben keressük életünk önigazolását. Ilyen vagy amolyan teljesítményünkben. Ez a legalizmus mai formája. Ennek gondja és átka alól, ma is Krisztus befogadása szabadít fel." Ezért kell hirdetnünk szóval és élettel, alkalmas és alkalmatlan időben a Krisztus szabadító evangéliumát. Mert bizony igaz: "Inkább nélkülözhetjük a nap fényét az égbolton, mint a tiszta evangélium hirdetését a földön."

/Spurgeon/

3. Krisztussal való közösségben kell élnünk.

Most érkezünk fel a csúcsra. A legtisztább mennyei levegőt itt szívhatja magába lelkünk: "Krisztussal együtt megfeszítetttem... él bennem a Krisztus... hogy Istennek éljek." Erről vallunk, amikor arra felelünk, hogy miért hívnak keresztyének. "Azért, mert hit által Krisztusnak tagja és így az Ő felkenetésének részese vagyok avégre..." /Heidb. Káté 32/ Erről vall Szentgyörgyi Kemény János gyönyörű úrvacsorai éneke is:

"Már ő miénk, mi vagyunk az övéi,
Véle egy testek, java részesei.
